

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Τηλεγραφήματα. — Υπομονή! — Φρέσκα — Φρέσκα. — Θέατρον «Ὁρφεύς». — Καρμέλες. — Ἡ εὐεργετική ἐσπερίς τῆς κυρίας Lassalle. — Ἐντυπώσεις ὁδοιπόρου (Ζάκυνθος). — Ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Δόκτωρα Tárreρ.

Νέαρ Ὑόρκην.

Ὑπάρχει εἰς Ξηροτάγαρον κουμουνδουρικὸς ἰδιότροπος ὅστις ἀπὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν τρώγει τακτικῶς πρῶτ', μεσημέρι καὶ βράδυ μὲ τὴν αὐτὴν τεραστίαν ὄρεξιν. Στοιχηματίζω μαζὺ σας ὅτι δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ὅσον θέλετε. Δέχεσθε; Βλέπετε ὅτι δὲν ἐκάματε τίποτε.

De Cock.

ΥΠΟΜΟΝΗ!

Ὁ Αἰὼν μᾶς ἀπάντησε.

Καὶ ἐπειδὴ οἱ διθυραμβοῦντες καὶ ἐλληνοκοποῦντες κρεμῶσι τὸ ζουνάρι των διὰ καθγᾶ, ἀνταπαντῶμεν.

Καὶ δὲν εἶνε ἄχαρι νὰ μαλόνης μὲ τὸν Αἰῶνα. Ἐχεις εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν γλαφυρότερον κάλαμον, τὴν μάλλον εὐστροφον διάνοιαν, τὴν πλέον τερετίζουσαν πένναν.

Ἐμπρὸς λοιπὸν εἰς τὴν παλαίστραν, κύριε Αἰὼν.

Εἶπες ὅτι ὁ Ῥήγας ἀπεδείχθη μέγας ὄχι διότι ἔγραψεν ἐξεγερτήριά τινα, ἀλλὰ διότι ἔδειξε νοῦν πολιτικὸν βαθὺν κλπ.

Πολὺ καλά.

Ἀλλὰ ποῖον νοῦν δεικνύουσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐν τῷ μέσῳ τῆς κρισιμωτέρας στιγμῆς τοῦ ἔθνους των, ἐν καιρῷ καθ' ὃν ἡ Κυβέρνησις ἀγρώως φωνάζει: **αἷμα καὶ χρῆμα**, πε-
τῶσι τὴν λέξιν **υπομονή**;

Καὶ τί πρὸς τὸν σπεύδοντα ὑπὸ τὰς στρατιωτικὰς σκηνὰς λαὸν, τί πρὸς τὴν καταλιποῦσαν τὸ ἄροτρον νεολαίαν,

πρὸς τὸν ἀφαρπασθέντα ἀπὸ τῆς πεινώσης μητρὸς τοῦ υἱόν, ἂν οἱ μεγάλοι τῆς γῆς ἀπῆλθον εἰς τὰ λουτρά καὶ ἂν ἐσίγησε τοῦ διπλωματικοῦ μαντείου ὁ πολὺγλωσσος τρίπους;

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι αἱ συμμαχίαι δὲν εἶνε περιτταί, ἀλλὰ εἶνε ἔργον ἄλλων οὐς ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους ἔθετο κυβερνήτας. Τὸ δὲ ἔργον τῆς δημοσιογραφίας, τὸ πρῶτιστον κατ' αὐτάς, εἶνε νὰ ἐγείρῃ τὸν ὑπνώττοντα ἐνθουσιασμόν.

Τώρα σὲ κρατῶ ἀπὸ τὸν πολιτικὸν κάλαμόν σου, κύριε Αἰὼν καὶ σὲ ἐρωτῶ: Ποῖον αἶσθημα ἐξεγείρεις ἐν ταῖς καρδίαις τῶν καλομαθημένων νέων οὐς ἡ ἐπιστράτευσις ἐκάλεσεν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ στρατοῦ ἀναφωνῶν τὴν λέξιν **υπομονή** ἐν στιγμῇ καθ' ἣν χίλια ἀντιστρατιωτικὰ ἰδέαι κυκλοφοροῦσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς τρυφερᾶς νεολαίας τῶν ἀθηναϊκῶν θεάτρων;

Σύρεις τὴν χεῖρά σου βιαίως καὶ θέλεις εὐστροφῶς νὰ μοῦ διαφύγῃς, ἀλλ' ἐγὼ θέτω νέον πρόχωμα καὶ σὲ ἐρωτῶ.

Βεβαίως δὲν ἀρνεῖσαι ὅτι ὁ εἰσαχθεὶς ξένος βίος διέφθειρε τὸν ἐλληνικὸν χαρακτῆρα. Δὲν ἀρνεῖσαι ὅτι ἡ εἰσφορήσασα ἐκ τῆς Ἑσπερίας πολυτέλεια ἐμάρανε τὸ ἐλληνικὸν τοῦ 1821 φρόνημα. Τοῦτο οὐδεὶς ἀρνεῖται. Καὶ ὅστις τὸ ἀρνηθῇ δὲν εἶνε Ἑλλήν, ἀλλὰ προδίδει τὴν πατρίδα του.

Λοιπὸν ἀφοῦ μετὰ τῆς φουστανέλλας ἀπώλσε τὸ ἔθνος καὶ τὸ στρατιωτικὸν του φρόνημα, ἐννοεῖς τώρα πόσα θούρια καὶ ἐξεγερτήρια χρειάζονται νὰ ἐξεγείρωσι τὴν ἐλληνικὴν νεότητα;

Φοβεῖσαι μὴ εὐρεθῶμεν μὲ τὰς φωνὰς μόνον καὶ τοὺς στίχους.

Καὶ ὅμως πρέπει νὰ θεωρήσῃς ὡς τὸ δυσσιωνότερον σημεῖον τὴν νεκρικὴν σιγὴν ἢ καὶ τὴν ἐλλειψίν των πειρητῶν. Οὐτε εἰς στίχος ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις!

Καὶ ὅμως ἦτο ὁ καταλληλότερος χρόνος τῆς συγκινήσεως ἢν ἡ παρούσα κατάστασις ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἐστηρίζετο.

Πλὴν τῆς κυρίας Ἑλένης Δερέκα, ὅτις ἀπήγγειλε τὸ θούριόν της ἀπὸ τῶν ὁρέων τῆς Ὀθρυος, ἐν Ἀθήναις οὐδὲν ἄσμα ἠκούσθη, ὁ δὲ λυρικώτερος τῶν τρουβαδούρων των μετέβη πρὸς ἀναψύχην εἰς Καλαμάκιον καὶ δὲν εὗρεν οὔτε νὰ φάγῃ.

Ἀλλ' ἐμβάσαμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ἐν σημεῖον τοῦ ἄρθρου μας ὅπου αἱ λέξεις μας θὰ συμπτέωσι μὲ τὰς τοῦ Αἰῶνος.

Ὑπομονή!